

[Jensen (Broby).]

midlede Personer, der vil virkelig sygeforsikres. Gennem disse Ord „virkelig sygeforsikres“ giver den højtærede Minister det Udseende af, at man ikke kan blive virkelig sygeforsikret, hvis man ikke staar i en Fortsættelseskasse. Jeg vil hævde, at det kan lade sig gøre at blive virkelig sygeforsikret ogsaa i private Selskaber, ja, jeg vil endogsaa hævde, at der er private Selskaber, der byder større Fordele for den forsikrede end Fortsættelseskasserne, idet man faar fuld Medicin gennem dem. Jeg synes derfor, det er forkert i en officiel Skrivelse, der er sendt til alle Hússtande i Landet, at give det Udseende af, at man ikke kan være virkelig forsikret, hvis man ikke gaar ind i en Fortsættelseskasse. Jeg gaar ud fra, at denne Skrivelse er udsendt, uden at den højtærede Socialminister, der jo har en udpræget Retfærdighedssans, har set den eller gennemtænkt den. Jeg gaar ud fra, at den højtærede Minister, naar han faar Ordet under Finanslovdebatten, vil berigtige den Uretfærdighed, som jeg synes, den officielle Skrivelse, der er sendt ud over hele Landet, rummer.

Vagn Bro: For ca. en Maaned siden er den store Socialreform traadt i Kraft, og et Forsøg paa en forenklet Storlovgivning om hele Samfundslivets sociale Hjælpeforanstaltninger er her gjort. Naar jeg tillader mig at gøre denne indledende Bemærkning, er det selvsagt ikke for at optage en Debat om selve dette store Lovkompleks, en saadan vil der, hvad allerede de sidste Dage har vist, sikkert blive Lejlighed til at komme ind paa senere. Jeg tror for min Part, at den i betydelig Grad camouflerede Forsikringsform, der nu findes i Loven, maa ændres i Retning af en virkelig Forsikring; thi de Byrder, som man i saavel onde som gode Tider lægger paa Erhvervs livet ved denne store Lovgivning, er saa omfattende, at det snart vil vise sig, at man nødvendigvis i højere Grad maa søge Kompensation i den enkeltes egne Bidrag. Det er dog ikke dette, jeg vil komme ind paa, men idet jeg tager denne Lovgivning som Udgangspunkt, vil jeg rette en Henvendelse til den højtærede Socialminister.

Forholdet er det, at det nytter ikke nok, at vi har et stort socialt Apparat i Orden, naar en Række Supplementsbestemmelser, hvilende paa den private Forsikringstanke, ikke er, som de burde være. Jeg har saaledes i den senere Tid om et enkelt Sygeforsikringssselskab eller Syge-

forening, hvis Virksomhed falder paa Fyn, Sygeforsikringssselskabet „Ørnen“, faaet forskellige Klager forelagt, gaaende ud paa, at forskellige forsikrede, der har betalt deres Præmie, maa vente meget længe, inden de, naar Sygdom er over dem, faar Afregning, og i flere Tilfælde er hel eller delvis Afregning udeblevet. Hvad nytter det, at vi har en stor social Lovgivning, naar der eksisterer en Række uheldige Forhold paa Linie med disse? De Forhold, jeg her har nævnt, har før været fremdraget i Bladene, og det er mig bekendt, at der til Anklagemyndigheden er fremsat Klager, og der er optaget Politiforklaring; at man ikke er gaaet videre fra Anklagemyndighedens Side, er en Sag for sig, som jeg ikke skal komme ind paa her; ønskede jeg det, skulde mine Bemærkninger jo ogsaa have været rettet til den højtærede Justitsminister. Men hvis den højtærede Socialminister vil interessere sig for dette Spørgsmaal, vil han formentlig kunne faa Anklagemyndighedens Materiale fra i Sommer at se, og naar det sker, er det min Tro, at Ministeren vil være enig i, at paa Omraader som disse kan det ikke tolereres, at en Del Agenter faar daarligt eller økonomisk vanskeligt stillede Folk, om jeg saa maa sige, i Garnet, lover dem i Sygdomstilfælde Hjælp, som selvsagt er af uhyre Betydning for de paagældende netop i denne Situation, hvorefter Resultatet i en Række Tilfælde er, at der gaar Aar og Dag, inden Afregning sker, om det i det hele taget kommer dertil. Her er et Omraade, hvor det offentlige efter min Mening i videst mulig Grad maa være de paagældende forsikrede behjælpelig. Om der skal en ændret Lovgivning til, er en Sag for sig. Jeg føjer til, at jeg kun staar inde for de Ting, jeg nævner, med den alt for sene Betaling eller slet ingen Betaling. Jeg skal ikke i øvrigt komme ind paa Selskabets Stilling, den kender jeg ikke, men jeg har ved disse Bemærkninger gerne villet gøre opmærksom paa det nævnte Forhold og vil gerne henlede den højtærede Socialministers Opmærksomhed paa det.

Jeg vil derefter ganske kort i Aar, saaledes som det ogsaa skete sidste Aar, tillade mig at henvende et Par Ord til den højtærede Minister for offentlige Arbejder angaaende to Forhold ovre i de Valgdistrikter, som jeg er med til at repræsentere her paa Rigsdagen. Det ene vedrører Forholdene ved Strib. Alt tyder jo paa, at i 1935 vil Færgeforbindelsen til Jylland ophøre, og det vil